

Sygn. akt I C 214/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie sprawy z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. przeciwko E. B.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt I C 214/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 1 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 214/16

Pozwem z dnia 4 marca 2016 r. (k. 2) powód S. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., reprezentowany przez pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 10), wniósł o zasądzenie od pozwanej E. B. kwoty 810,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu (k. 3) powód wskazał, że w dniu 1 grudnia 2008 r. pozwana zawarła z powodem umowę nr (...) o odprowadzenie ścieków. Przedmiotem umowy było zlecenie powodowi odbierania ścieków z nieruchomości pozwanej – budynku mieszkalnego położonego w O. pod nr (...). Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Opłata z wykonaną usługę ustalona miała być ryczałtowo, w oparciu o ilość osób zamieszkałych w domu i obowiązującą normę zużycia wody na mieszkańca lub na podstawie urządzenia pomiarowego. Rozliczenie następować miało miesięcznie lub kwartalnie. Zgodnie z umową należności za odprowadzanie ścieków miały być naliczane zgodnie z aktualnymi taryfami i stawkami jednostkowymi ustalonymi uchwałą Rady Gminy w J.. Zmiana wysokości opłat nie wymagała wypowiedzenia umowy, ani sporządzenia do niej aneksu. Powód przystąpił do wykonania umowy, co miesiąc wystawiając pozwanej fakturę Vat z tytułu odprowadzania ścieków. Pomimo wykonywania przez powoda umowy, pozwana nie wywiązała się z obowiązku zapłaty należności we wskazanych przez powoda szczegółowo w pozwie fakturach Vat. Powód zwracał się do pozwanej z wezwaniem do zapłaty nieuregulowanej kwoty 810,48 zł, czego pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uczyniła.

W odpowiedzi na pozew z dnia 11 lipca 2016 r. (k. 37) pozwana E. B. uznała powództwo w części, tj. co do kwoty 39,64 zł, wynikającej z faktury Vat nr (...), a w pozostałym zakresie wniosła o oddalenie pozwu. Wskazała, że należności wynikające z pozostałych faktur zostały przez nią uregulowane przed wniesieniem przez powoda pozwu.

W piśmie przygotowawczym z dnia 3 października 2016 r. pełnomocnik powoda podniósł, że pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 4 marca 2016 r., zatem zapłata faktury nr (...) na kwotę 117,81 zł w dniu 7 marca 2016 r. oraz faktury (...) na kwotę 127,03 zł w dniu 11 sierpnia 2016 r., nie nastąpiła przed dniem wniesienia pozwu. W tym stanie rzeczy wobec pozwanej nie powinien znaleźć zastosowania przepis art. 101 k.p.c., bowiem pozwana zalegając z płatnościami względem powódki dała powód do wytoczenia powództwa. Ponadto pozwana co do faktury nr (...) nie wykazała uiszczenia całej należności.

Na rozprawie w dniu 1 grudnia 2016 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, przedkładając do akt dowód zapłaty powodowi pozostałej kwoty, tj. 39,64 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. jest przedsiębiorstwem świadczącym m.in. usługi odprowadzania ścieków.

W dniu 1 grudnia 2008 r. powód zawarł z pozwaną E. B. umowę nr (...) o odprowadzanie ścieków.

W ramach wskazanej umowy powód zobowiązywał się do odbioru ścieków z należącego do pozwanej budynku mieszkalnego położonego w O. pod nr (...). Pozwana zobowiązana była do zapłaty za ścieki w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury.

Strony ustalił, że opłata za wykonaną usługę będzie naliczana ryczałtowo, biorąc pod uwagę ilość zamieszkujących w budynku osób, tj. 6, pomnożoną przez 3 m³ miesięcznie, tj. według obowiązującej normy zużycia wody na mieszkańca.

Zapłata należności za odprowadzone ścieki miała być naliczana na podstawie obowiązujących, aktualnych taryf i stawek jednostkowych ustalonych Uchwałą Rady Gminy w J..

Dowód: informacja z KRS nr (...) (k. 11- 18), umowa z dnia 1 grudnia 2008 r. (k. 19-22)

Powód wystawił na rzecz pozwanej w dniu 15 września 2011 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 127,03 zł; w dniu 15 marca 2013 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 156,20 zł; w dniu 16 września 2013 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 117,81 zł; w dniu 16 grudnia 2013 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 126,34 zł; w dniu 15 września 2014 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 105,01 zł; w dniu 15 grudnia 2014 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 147,67 zł; w dniu 16 marca 2015 r. fakturę Vat nr (...) na kwotę 117,81 zł.

Dowód: faktury Vat: z dnia 16 marca 2015 r. (k. 24), z dnia 15 grudnia 2014 r. (k. 25), z dnia 15 września 2014 r. (k. 26), z dnia 16 grudnia 2013 r. (k. 27), z dnia 16 września 2013 r. (k. 28), z dnia 15 marca 2013 r. (k. 29), z dnia 15 września 2011 r. (k. 30)

Powód wezwał pozwaną pismem z dnia 31 maja 2015 r. do dobrowolnego dokonania zapłaty należności wynikających ze wskazanych wyżej faktur Vat, w łącznej kwocie 810,48 zł, przy czym z faktury Vat nr (...) do zapłaty pozostała część należności - 39,64 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 31 maja 2015 r. (k. 23)

Pozwana uregulowała należności wynikające z: faktury Vat nr (...) w wysokości 117,81 zł w dniu 8 czerwca 2015 r.; faktury Vat nr (...) w wysokości 156,20 zł w dniu 2 lipca 2015 r.; faktury Vat nr (...) w wysokości 126,34 zł w dniu 13 sierpnia 2015 r.; faktury Vat nr (...) w wysokości 105,01 w dniu 7 października 2015 r.; faktury Vat nr (...) w wysokości

117,81 zł w dniu 7 marca 2016 r.; faktury Vat nr (...) w wysokości 39,64 zł w dniu 11 sierpnia 2016 r. oraz z faktury Vat nr (...) r. w wysokości 147,67 zł.

Dowód: kopie dowodów wpłaty za: (...), (...), (...), (...), (...) i (...) (k. 39), dowód wpłaty za (...) (k. 53)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd przyjął, że zapłata przez pozwaną należności w wysokości 147,67 zł, wynikającej z faktury Vat nr (...), nastąpiła przed dniem wniesienia pozwu, pomimo, że data dokonania wpłaty dotycząca tej kwoty była nieczytelna (k. 39). Powód nie zaprzeczył bowiem twierdzeniu pozwanej, która w odpowiedzi na pozew podnosiła, że zapłaciła za wskazaną fakturę przed wniesieniem pozwu (k. 38).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015 r., poz. 139 j.t.). dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług – tj. każdym, kto korzysta z usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na podstawie pisemnej umowy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym (art. 2 pkt 3).

Bezspornym w ramach niniejszego postępowania było, że powoda jako podmiot świadczący usługi polegające na odprowadzaniu ścieków łączyła z pozwaną umowa o odprowadzanie ścieków, jak również, że powód odbierał ścieki z nieruchomości pozwanej, wystawiając następnie okresowo faktury Vat.

Powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 810,48 zł, na którą składać się miały należności wynikające ze wskazanych przez niego szczegółowo i przedłożonych faktur Vat. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego do dnia wniesienia pozwu, tj. 4 marca 2016 r. pozwana uregulowała należności wynikające z faktur Vat nr (...), a do dnia wydania wyroku zapłaciła pozostałe kwoty, tj. w dniu 7 marca 2016 r. zapłaciła powodowi kwotę 117,81 zł wynikającą z faktury Vat nr (...) i w dniu 11 sierpnia 2016 r. pozostałą kwotę 39,64 zł z faktury Vat nr (...).

Stosownie do art. 316 § 1 in principio po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W rozpoznawanej sprawie na skutek spełnienia świadczenia przez pozwaną doszło zatem do wygaśnięcia objętej roszczeniem wierzytelności objętej pozwem, a tym samym odpadła podstawa do uwzględnienia powództwa.

Mając na uwadze, że pozwana zapłaciła powodowi całą żadaną kwotę, Sąd na podstawie wyżej powołanych przepisów, orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

Zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c. pozwany, który spłacił dochodzoną należność po wniesieniu pozwu, uważany jest za przegrywającego sprawę. W konsekwencji pozwana zobowiązana powinna być do zwrotu powodowi poniesionych kosztów. Biorąc pod uwagę, że po wniesieniu powództwa do zapłaty pozostawała kwota 157,45 zł (117,81 + 39,64), powodowi należałby się zwrot kosztów postępowania wysokości 167 zł, na które złożyłaby się opłata od pozwu w wysokości 30,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 120,00 zł ustalone na podstawie § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 j.t.) oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd postanowił nie obciążać pozwanej kosztami procesu, w oparciu o art. 102 k.p.c., o czym orzekł jak w pkt 2 sentencji. Stosownie do art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wystąpił wypadek szczególnie uzasadniony, przemawiający za nieobciążaniem pozwanej kosztami procesu. Sąd wziął bowiem pod uwagę, że w dniu

wniesienia powództwa pozwanej pozostała do zapłaty tylko niewielka część żądanej przez powoda kwoty, tj. jedynie 157,45 zł, następnie spłacone w toku procesu.

SSR Kazimierz Firlej